

PAPER DETAILS

TITLE: Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan

AUTHORS: Haluk Dogan GÜNES

PAGES: 377-382

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3233803>

Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan

New Media, Society and Public Sphere

Haluk Doğan GÜNEŞ

Kitap İncelemesi Book Review

İletişim; “Belirli araçlar/ortamlar kullanarak bilgi, düşünce ve tutumların (iletilerin) insan(lar)dan insan(lar)a karşılıklı olarak aktarılması” olarak tanımlanabilir (Aziz, 2022:6). İletişim kavramından hareketle; iletilerin mekân ötesine taşınmasının başlangıcı 1850’lerde telgrafın bulunmasına dayanır. 1850’lerde telefonun, 1900’lerde sinemanın, 1920’lerde radyonun, 1950’lerde televizyonun, 1970’lerde cep telefonlarının kullanılması iletişim araçlarının gelişme hızını göstermektedir. “Son 200 yılda teknoloji aklın sınırlarını zorlayan bir hızla gelişmiş ve dünyadaki bütün coğrafyaları, biçimleri ve yaklaşımları değiştirmiştir” (Cereci,

2019: 5). Enformasyonun yayılmasını sağlayan bilgi ve iletişim teknolojilerinin hızla gelişmesi ve yaygın olarak kullanımı toplum yaşamına her yönden etki etmiş ve toplum yaşamını dönüştürmüştür. 1990’larda internetin küresel ölçekte yaygın olarak kullanılmasının ardından 2000’lerden itibaren sosyal medya platformları hayatlarımızda yer edinmeye başlamıştır. Kamusal alan olarak kabul edilen yüz yüze sosyal paylaşım alanlarının yerini çeşitli sosyal ağlar almıştır. Günümüzde insanlar gündelik yaşamlarının her boşluğunda cep telefonlarından sosyal medya platformlarında vakit geçirmektedir. Sabah uyandığında, gece uyumadan önce, durakta beklerken, yolculuk ederken, bir buluşma mekânında birini beklerken ve daha sayılabilecek pek çok örnekte insanlar sosyal medya yoluyla paylaşımda bulunmakta ve başkalarının paylaşımlarını takip etmektedir. Deprem, sel, yangın gibi doğal afetler olmuşsa; patlama, iş kazası gibi toplumsal olaylar yaşanmışsa; istismar, cinayet, şiddet gibi toplumsal tepki verilen gelişmeler olmuşsa geçirilen zaman daha da fazla olmaktadır. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin toplum yaşamını nasıl dönüştürdüğünün bir başka örneği olarak tüm ülkelerde neredeyse her meslek mensubundaki insanların aktif olarak sosyal medya kullanması ve kitleleri tarafından takip edilmeleri verilebilir. Siyasilerin, ünlülerin yanı sıra doktorlar, avukatlar, kuyumcular, emlakçılar, tamirciler aktif olarak sosyal medya hesabı kullanmakta ve kitleleriyle etkileşimde bulunmaktadır. Bir tatile çıkmadan önce artık çoğumuz gitmeyi düşündüğümüz yerin sosyal medya hesaplarını inceliyor, gittiğimiz yerlerin herkese açık ortamda değerlendirmesini

paylaşıyoruz.

“Yeni medya; enformasyonun toplanmasında, saklanmasında, işlenmesinde ve aktarımında mikroişlemciya da bilgisayar gibi dijital sistemlerini kullanan ve kullanıcılar arasında olanak tanıyan ya da bunu zorunlu kılan, internet, oyun konsolları, mobil telefonlar, avuç içi bilgisayarlar, mobil cihazlar gibi iletişim teknolojileri olarak da tanımlanabilir” (Ünal, 2012:24).

Okumuş, yeni medyanın anaakım medyanın alternatifi ve aynı zamanda geleneksel anaakım medya organlarını da kendi içinde barındırma özelliğine dikkat çekmektedir. “Yeni medya, dijital kodlama sistemine dayanmalarına bağlı olarak durağan, sabit ve tek taraflı değil, çok değişken hareketli ve çoklu, müdahalelere açık, hızlı, yoğun bir ilişkisel ve etkileşimsel ortamlar içeren yeni iletişim araçlarını içermektedir” (Hülür ve Yaşın, 2022:335).

Gazete, radyo, televizyon gibi geleneksel anaakım medya organlarında karşılıklı iletişim çok sınırlı olmasının yanı sıra hedef kitlesi tarafından mektup, e-posta, telefon ile ulaşılması düşünüldüğünde etkileşim hızı düşüktür. Bilgisayarlar, mobil cihazlar gibi yeni medya organlarında ise internet üzerinden hızlı ve karşılıklı iletişim mümkün olmaktadır. Sosyal medya, herkes tarafından rahatlıkla ulaşılabilmesi ve kolay kullanılabilmesi özelliğiyle günümüzde en çok kullanılan mecralardan biridir. Öyle ki gelişen teknoloji görme engelli bireylerin de çeşitli yazılımlarla yeni medya organlarını kullanabilmesine olanak sağlamaktadır.

“Yeni medya teknolojileri hayatın hemen her alanında ve dünyanın hemen her köşesinde etkisi gittikçe artan sosyolojik bir fail rolünü üstlenmiş bulunmaktadır diyebiliriz. Yeni medya teknolojileri sadece kişisel paylaşımların veya salt estetik zevklerin veya birtakım kişisel sözlerin ve davranışların paylaşıldığı bir mecra olmayıp aynı zamanda sosyo-kültürel, kitlesel ve küresel ölçekte politik paylaşımların yapıldığı ve etkilerinin de dolaylı ya da doğrudan gözlemlenebildiği sosyal paylaşım ağlarını, sosyal bağlantı bloklarını ve halkalarını içermektedir. İnsanlar gündelik toplumsal yaşamda organize oldukları kadar yeni medya teknolojileri sayesinde de organize olabilmektedirler. Bir bakıma siber

topluluklardan ve bu toplulukların ortaya çıkardığı siber sivil toplum ve siber kamusal alan gibi yeni kavramlaştırmalardan söz etmek mümkündür” (Hülür ve Yaşın, 2022:45).

Hülür ve Yaşın “Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan” adlı kitapta iletişim teknolojilerinin; yurttaşları denetlenmek ve kamusal enformasyona erişimi yönetmenin aracı olarak kullanıldığına dikkat çekmiştir. Habermas’ın kamusal alanı, farklılığın bir araya geldiği, kamusal muhakeme aracılığı ile ortak kararların üretilebildiği bir yapıdır (Hülür ve Yaşın, 2023:29). Farklılıkların bir araya geldiği kamusal alan yerine türdeşlerin bir araya geldiği altyapı sanal toplulukları da kamusal alan tartışmasının içine çekmektedir (Hülür ve Yaşın, 2023:23). Yeni medya alanında yapılan akademik çalışmaların ortak yanı, yeni medyanın kamusal alan ile (kamusal olmayan) özel alan kavramlarının sınırlarını belirsizleştirdiğine ve bu iki kavramın iç içe girmesine vurgu yapmalarıdır. “Toplumsal, siyasal, iktisadi ve kültür gibi birçok bileşenle tanımlanabilen kamusal alan, onu tanımlayan değişkenlerle sınırlandırılmayacak bir dinamizme sahip olduğu için herkesin kolaylıkla üzerinde uzlaşabileceği bir netliğe sahip değildir. Kamusal alan, çoğunlukla mekân pratiği üzerinden üretilen ve anonimi temsil eden toplumsal bir yapı olarak kurgulanmıştır (Hülür ve Yaşın, 2022:41).

“Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan” adlı kitapta bilgi ve iletişim teknolojilerinin hızla gelişmesinin ve yaygın olarak kullanımının toplum yaşamına nasıl etki ettiği; toplum yaşamını, kamusal alanı nasıl dönüştürdüğü çeşitli başlıklarla ele alınmıştır.

Çerçevesel, Süreçler ve Kavramlar olmak üzere 3 kısımdan oluşan kitapta, Fatih Keskin tarafından “Dijital Yurttaşlık Kavrayışı” incelenmiştir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin kamusal alanı da dijitalleştirdiğine vurgu yapan Keskin, yurttaşlık kavramının geleneksel anlayışların ötesinde yeniden tanımlanması gerektiğini ifade etmiştir.

Can Cengiz “Dijital Ağlarda Dolaşan Heyula: Proleter Kamusal Alan” adlı çalışmada toplumsal sınıf bağlamda yeni medyanın kamusal alanda işçiyi ve emekçiyi nasıl dönüştürdüğüne odaklanmıştır. Çalışmada burjuva kamusal

alanına dair teorik tartışmalara ve eleştirilere yer veren Cengiz, Habermas'ın kamusal alan kavramının yeni medya teknolojilerinde ne türden karşı kamusal alan yaratımına yol açtığı üzerine ve işçilerin dönüşümüne dikkat çekmiştir.

Ufuk Bircan'ın "Hegel, Yeni Medya ve Kamusal Alan" adlı çalışması, kamusal alan tartışmasını Hegelci bir okumayla 'tanınma/kabul görme' merkezli olan diyalektik bakış açısıyla gerçekleştirmiştir. Bircan, kamusal alanın yeni medya teknolojileri bağlamında bireylerin sivil toplum ve devlet ekseninde ortaya çıkan tanınma ve kabul görme sorunsalını ele almıştır.

"Sennett, Kamusal Alan ve Yeni Medya" adlı çalışmasında Mehmet Bayır, Sennett'in görüşleri çerçevesinde yeni medyanın; toplum, siyaset, ekonomi, kültür, sanat gibi bileşenleri kapsayan kamusal alan ile ilişkisine odaklanmıştır. Kamusal alanı ve özel alanını tarihsel bir perspektifle kuramsal bir düzlemde irdeleyen Bayır, toplumların birbirleriyle kurduğu ilişki ve iletişimden ziyade yeni medya mecralarıyla kurduğu ilişki ve iletişim ile şekillendiğine dikkat çekmiştir.

Sivil toplum ve kamusal alan kavramlarını tarihsel ve teorik yönden irdeleyen Kerem Özbey, "Sivil Toplum, Kamusal Alan ve Yeni Medya" adlı çalışmasında sivil toplum ve kamusal alan kavramlarını, yeni medya teknolojileri bağlamında incelemiştir.

"Yeni Medya, Küresel Kapitalizm ve Kamusal Alan" adlı çalışmasında Ömer Ersin Kahraman, kapitalizmin küresel ölekte geçirdiği dönüşüm ile kamusal alanın kendini nasıl yeniden ürettiğini; yeni medya teknolojilerinin etkisi çerçevesinde değerlendirmiştir.

"Kamusal Alan Olarak Yeni Medyada Din: Dijital Etkileşim Sürecinde Dönüşen Dindarlıklar" adlı çalışmasında Asım Yapıcı, dijital medya platformlarında bireysel ve kurumsal bağlamda dindarlık pratiklerine yer vermiştir. Dinsel pratiklerin günümüz teknolojisinde geçirdiği dönüşüme dikkat çeken Yapıcı, dijitalleşen kamusal alanda bu dinsel pratiklerin etkisi üzerine araştırma yapmıştır.

Sezer Ahmet Kına "Yeni Medya, Kentsel Mekân ve Kamusal Alan" adlı çalışmasında kentsel mekân ve kamusal alan sınırlarının siber uzama

taşınması ve bunun yaşamımızdaki etkisi üzerine bir bakış açısı sunmaktadır. Kamusal alanın sınırlarının sanallaştığına ve kamusal tartışmaların dijitalleştiğine vurgu yapan Kına, insanların kentsel deneyiminin dönüşümü konularına da yer vermiştir.

Yeni medya ve kamusal alan tartışmalarına tarihsel bir perspektifle yaklaşan Şeyda Koçak Kurt, "Biz Bize Benzer (Miy)iz: Aynıların ve Farklıların Ortak Paydaları Olarak Homofili ve Heterofili" adlı çalışmasında sosyal medya platformlarının homofiliye ve heterofiliye etkisi üzerinde durmuştur.

Fatma Sena Yaman, "Instagram, Kamusal Alan ve Özel Alanın Dönüşümü" adlı bölümde; sosyal medya platformlarında kamusal alanın ve özel alanın sınırlarının nasıl belirleneceği sorunsalı üzerine çalışma gerçekleştirmiştir. Yaman, instagram örneği üzerinden yeni medyanın kamusal alanı ve özel alanı nasıl dönüştürdüğü üzerinde durmuştur.

Özgür Kıran ve Yaşar Yeşilyurt "Küreselleşme, Yeni Medya, Devlet ve Kamusal Alan" adlı çalışmalarında, gelişen yeni medya teknolojileri bağlamında küreselleşme ve kamusal alan ilişkisini ele almıştır. Kitabın "Süreçler" isimli 2. Kısmında Ejder Okumuş'un kaleme aldığı, "Yeni Medya, Kamusal Alan ve Kamuoyu" başlıklarının yer aldığı ilk bölümde; yeni medya teknolojileri kapsamında kamusal alan ile birlikte kamuoyunun değişen boyutları konularına yer verilmiştir.

Deniz Erdoğan, "Yeni Medya, Post-Modernizm ve Kamusal Alan" başlıklarının yer aldığı bölümde; yeni medya teknolojilerinde yaşanan gelişmeler günlük hayatımızın ve kamusal alanın postmodern bir şekil alması bağlamında yaşanan tartışmalar üzerine odaklanmaktadır.

"Sosyal Medya, Kamusal Alan ve Gözetim" konuları üzerine Bünyamin Ayhan ve Yavuz Demir tarafından hazırlanan bölümde; internet alanında yaşanan gelişmelerle birlikte sosyal medya ağlarının günümüzde kamusal alanı nasıl dönüştürdüğü ve gözetim olgusunun yeni medya teknolojileri aracılığı ile günlük yaşamımızdaki ortaya çıkışını çeşitli araştırma çalışmalarından hareketle ortaya koymuşlardır.

Zafer Kıyan ve Alican Özer, "Twitter, Gazetecilik ve

Kamusal Alan” başlıklarını; yeni medya teknolojileri içerisinde gelişmiş bir sosyal medya aracı olarak kullanılan Twitter’a özgü gazetecilik pratikleri ve kamusal alanın dönüşü üzerine “Twitter Gazeteciliği” diye adlandırılan dijital habercilik uygulamalarının yükselişi bağlamında bir takım bakış açıları sunmaya çalışmışlardır.

“Yurttaş Gazeteciliği ve Kamusal Alan” konusu özelinde Ayşe Kübra Birey ve Burcu Emiroğlu, yeni medya teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte “yurttaş gazeteciliği” ve kamusal alan kavramlarıyla ilgili belirli sorular ortaya koyarak cevaplar aramışlardır. Muharrem Çetin ve Gülten Özdemir, “Yeni Bir Kamusal Alan Olarak Instagram’ın Ticari Boyutu” konusu içerisinde günlük hayatımızda popüler bir şekilde kullandığımız sosyal medya ağlarının sadece paylaşım ve iletişim aracı olarak değil, Facebook, Twitter, Tiktok gibi uygulamaların ticari boyutlarından hareketle Instagram uygulamasının özelinde kamusal alan ile ilişkileri ele alınmıştır.

“Algoritmik Kamusal Alana Yeni Medyanın Dönüşümü” başlığı altında Çilem Tuğba Koç, sosyal medya ağlarının ve yeni medya teknolojilerinin özelliklerinden olan algoritmik özelliğinin etkin bir şekilde kullanılarak kamusal alanın yeniden üretilmesi ile yeni medya teknolojilerinin dönüşümüne, süreç içerisinde sosyal medya platformlarının dönüşümüne odaklanmaktadır.

İsmail Uğur Aksoy tarafından kaleme alınan bu bölümde, “Yeni Medyada Aktivizm ve Kamusal Alan: Karşıt Bir Kamusal Alanın İnşasında Aktivist Hareketlerin İmkân ve Sınırlılıkları Üzerine Kuramsal Bir Değerlendirme” başlığı altındaki çalışmada aktivizm hareketinin yeni medya teknolojilerinde yaşanan hızlı gelişmelerle birlikte dönüşümünü, kamusal alanın şekillenmesinde üstlendiği roller hakkında teorik bir irdeleme yürütmektedir.

Gökhan Bulut, geçmiş yıllarda yaşadığımız pandemi sürecindeki yapılan gazetecilik faaliyetleri ile kamusal alan ilişkisini “Pandemide Haber Üretim Süreci ve Kamusal Alan: Gazeteciler Üzerine Bir Araştırma” başlığı çatısı altında irdelemiş, gazeteciliğin haber üretim sürecinde pandemi döneminde yaşadığı değişimi, dönüşümü, “alan çalışması” olarak kabul edilen gazetecilik mesleğinin evden, bürodan yürütülmesiyle yaşanan sorunları ve sosyal medya ağlarının haber

üretimi için kullanılması ile birlikte taşıdığı riskler üzerinde durulmuş, kamusal alanın gazetecilik için geldiği anlamlar üzerinde düşünmeye çağırmıştır. Politik arenada yer alan geleneksel kitle partilerinin yeni medya teknolojilerinde yaşanan gelişim ile birlikte dönüşümlerini Serhat Madsar “Kitle Partilerinden Platform Partilerine Yeni Medyada Siyaset ve Kamusal Alan” konusu altında işlemiş, toplum hayatı ve iletişim teknolojileri ile iç içe olan siyasi partiler, yaşanan yenilik ve gelişmelerden etkilenecek kitle partilerinden dijital ortamda örgütlenerek platform partilerine evrilmiş sürecini kaleme almıştır.

2. Kısımın son bölümünde ise Zübeyde Süllü, “Dijital İletişim Çağında Doğrudan Demokrasi” konusuyla dünyada yaşanan iletişim teknolojilerindeki gelişmeler ile birlikte insan yaşamının merkezinde yer alan demokrasinin sürekli değişen, gelişen yada duran bir yapısından hareketle demokrasinin sunduğu olanaklarını tartışarak, “Yeni Medya ve Demokrasi”, “Dijital İletişim Çağında Yeniden Gündeme Gelen Doğrudan Demokrasi”, “E-Devlet ve E-Demokrasi Bağlamında Doğrudan Demokrasi”, “Dijital Demokrasi Sürecinde Sorunlar ve Sınırlılıklar” başlıklarıyla “dijital demokrasi” diye adlandırılarak gündeme gelmesi konusunda bizlere fikirler sunmaktadır.

Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan kitabının son kısmı olan “Kavramlar” isimli 3. Kısımda; Esra Serdar Tekeli, “Kamusal Mahrem: Tiktok Örneğinde Mahremiyet ve Sosyal Medya” konusuyla tarihsel süreç içerisinde korunarak süregelen mahremiyet kavramı, bilgisayar merkezli yaşanan teknolojik gelişmeler ile birlikte sanal kamusal alan ile çözümlenmeye başlamış olması, sosyal ağlarda bireylerin paylaştıkları gönderilerin beğenilmesi, kabul görmesi yada görmemesiyle birlikte sosyal medyada mahremiyet alanı hakkında kamusal alan ve özel alan hakkında tartışılan kavramlar olarak ortaya çıkmasını, sosyal medya platformu olan Tiktok üzerinden mahremiyet sorunsalını irdelemektedir.

Ceren Yegen ve Baki Yegen, “Post-PostModernizm, Post-Post-Fordizm ve Kamusal Alan” başlığıyla sosyal medya uygulamalarının kamusal alan tartışmalarındaki yerinin işlendiği bu bölümde; Postmodernliğin savunduğu farlılık ve çeşitliliğin

temsiliyet noktası günümüzde sosyal medya uygulamaları ile gerçekleşmekte, kamusal alan tartışmaları artık Twitter, Clubhouse gibi platformlar üzerinden sürdürülmektedir. Genel olarak ortaya konan paradigmaları değerlendiren bu bölüm, üretim-tüketim bağlantısı, birey-toplum ilişkisine yönelik yaklaşımları ve tartışmaları ele almıştır.

Ece Erol ve Murat Erol, insanların içine düştükleri kötü durumdan bir başkasının haz duyması olarak ifade edilen "schadenfreude" kavramından hareketle "Schadenfreude Kavramı Üzerinden Sosyal Medyada Kullanıcı Etkileşimi ve Dijital Çağda Kamusal Alan" adlı çalışmasıyla okuyucularının karşısına çıkmaktadır. Sosyal medya mecralarının sunmuş olduğu sohbet ortamına erişim ile birlikte etkileşimle aktarılan duygu, düşünceler, paylaşımlarla kamusal alandan, özel alana veya özel alandan kamusal alana geçişin olması beraberinde tartışmaları getirmiştir. Bu çalışmayla araştırmancının yazarları; kişilerin sosyal medya uygulamaları aracılığı ile sağladıkları başka bireylere, topluma sesini duyurma imkânı, yaptığı paylaşımlarla "onaylatıcı", kabul görme ve beğenme, beğenmeme davranışlarına yönelik olumlu veya olumsuz geri dönüş beklentileri "bireylerin olumsuzluklarından duyulan keyif" duygusunun bir dışavurum örnekleri üzerinden "schadenfreude" eğilimlerine yönelik bakış açılarına yer vermişlerdir.

İçinde bulunduğumuz dönem içerisinde popülaritesinin artmaya başladığı, özel ve kamusal alanda öneme sahip olmaya başlayan "metaverse" konusunu Emre Aşılıoğlu ve Şefik Özcan, "Metaverse, Yeni Toplum ve Kamusal Alan" başlığıyla ele almıştır. Aşılıoğlu ve Özcan; internetin gelişmesiyle birlikte sanal dünya olarak karşımıza çıkan "meta evren" olarak tabir edilen internetin imkanlarından fazlasıyla yararlanma düşüncesinden yola çıkılan "meta-yaşam" kavramının ilgi çekiciliğinin olmasına yönelik fikirleri, düşünceleri sunmuştur.

Özge Arslan ve Adalet Görgülü Aydoğdu, "Dijital Kamusal Alanda Benlik Sunumu" adlı çalışmalarında; dijital platformlarda kamusal ve özel alanın sınırlarının belirgin olmamasının, beraberinde farklı bakış açılarını ve tartışmaları

meydana getirdiğine vurgu yapmıştır. Bireylerin sosyal medya platformlarında özgür bir biçimde kendilerini ifade etmeleri, benlik sunumlarının dinamik olması, benlik sunum pratiklerinin sosyal medya ağlarındaki yansımaları, temel amacı ve işlevleri, kamusal alanının yeniden canlandırılması, benlik inşası konuları bu bölümde farklı bakış açıları sunularak tartışılmıştır.

Tuğçe Esin Pınarbaşı ve Arzu Güngör, "Sosyal Medyada Beden Utandırma: Body Shaming ve Kamusal Alan Üzerine Bir Tartışma" başlığı ile sosyal medya platformlarında sıklıkla rastlanan beden sunumu, ideal beden üzerinden sürdürülen tartışmaların odağında olan "beden utandırma" kavramı ele almıştır. Bu çalışma ile bireyin özel alandan soyutlanarak sosyal platformlarda varlık göstermesi ve sosyal medya kullanıcılarının kolay bir biçimde beden görünürlüğü üzerinden görüş bildirmesi, ideal beden kutsamasına yönelik olumsuz yorum yaparak kişilerde oluşturduğu psikolojik yıkıcı etkileri ve "siber zorbalık" mercek altına alınmıştır.

Veysel Karani Şüküroğlu ile İlknur Kılıç; "Benlik ve Kamusal Alanın Yeni Medyada Dönüşümü: Sivil İtaatsizlikten Dijital Aktivizme Doğru Dönüşüm" başlığı çatısı altında; yeni medya teknolojilerinde yaşanan gelişmelerle birlikte sivil itaatsizlik ve aktivist eylemlerinin sosyal medya platformlarında örgütlemenin önemini ortaya koyarak "dijital aktivizm" kavramına odaklanmıştır.

"Kamusal Alan mı Yankı Odası mı?" bölümünde Muharrem Çetin ve Şermin Aslı; "Kamusal Alan Kavramı", İki Boyutlu Kamusal Alan: (Agonistik) ve Birleşimsel Görünüm", "Liberal Kamusal Alan", "Söylemsel Kamusal Alan", "Yankı Odası Kavramı" gibi alt başlıklarla yeni medya teknolojileri ekseninde kamusal içeriği, sınırları ve yankı odası kavramları hakkında okuyucularına bir tartışma çerçevesi oluşturmaktadırlar.

Elif Çelik, iletişim teknolojide yaşanan gelişmeler ve ilerlemelerle birlikte kamusal alanın günümüzdeki durumunu "Dijital Kamusal Alan" başlığı altında ele almaktadır. Meydan, kafe, sinema salonları gibi fiziki ortamda tartışmaya açık olan konular, dijitalleşmenin getirdiği yeni olanaklarla beraber bilgilere erişimin kolay olması sonucunda bir konu hakkında görüşler artık sosyal medya

platformlarında paylaşılmakta ve tartışılmaktadır. Dijital kamusal alanların katılımcı demokrasiye güçlendirici nitelikte olduğunu belirten Elif Çelik, tartışmanın ilgi odağı olan “Dijital Kamusal Alan” kavramına cevaplar sunmaktadır.

3. Kısımın son bölümü olan “Medyatik Kamulaşma: Devlet-Kamusal Alan-Özel Alan” adlı kısımda Tuna Kuzucan, tarihsel süreç içerisinde devlet, kamusal alan ve özel alan kavramlarını yeni medya teknolojilerinde yaşanan yenilik ve gelişimlerin etkileri ve kamusal alanın geleceğinin şekillendirilmesi konusu ele alınmıştır.

“Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan” adlı kitap; günümüzün toplum ve kültür yapısı içinde kaçınılmaz olan iletişim pratiklerinde önemli yere sahip olan yeni medya mecraları üzerinden kamusal alan tartışmalarını çeşitli başlıklarda irdelemektedir. İnsanlığın varoluşundan bugüne kadar çevresiyle iletişim halinde bulunan bireylerin, “küresel bir köy” haline gelen dünya üzerinde yaşanan teknolojik gelişmelerle birlikte haber, bilgi gibi enformasyona erişimi kolay hale gelmektedir. Nitekim onlarca sosyal medya platformunda bilgi, duygu, düşünce, fotoğraf, video gibi herhangi bir paylaşımımızı dünyaya duyurmak saniyeler içinde mümkün olmaktadır.

Kaynaklar

- Aziz, A. (2022). İletişime Giriş, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Cerici, S. (2019). Sosyal Medya, Çağlar, Ağlar, Bağlar, İstanbul: Onto Yayıncılık.
- Hülür, H. & Yaşın, C. (Ed.). (2022). Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan, Ankara: Ütopya Yayınevi.
- Ünal, R. (2012). Mobil Video Haber Servisleri, İstanbul: Anahtar Kitaplar Yayınevi.

Yazar Bilgileri

Author details

Öğr. Gör., Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi Müzik ve Güzel Sanatlar Meslek Yüksekokulu, hdgunes@mgu.edu.tr,

Kaynak Göstermek İçin

To Cite This Article

Güneş, H.D. (2023). [Yeni Medya, Toplum ve Kamusal Alan başlıklı kitap incelemesi (Himmet Hülür & Cem Yaşın Ed.)]. *Yeni Medya*, (14), 377-382.